

Het 'corresponderende lezen' van Odile Heynders als interpretatiemethode voor P.C. Hoofts "Waer 't dat Juppijn..."

MARCIN POLKOWSKI

John Paul II Catholic University of Lublin, Poland

Katolicki Uniwersytet Lubelski im. Jana Pawła II

Katedra Literatury i Języka Niderlandzkiego

al. Raławickie 14, 20-950 Lublin, Poland

polkowski@kul.edu.pl

Abstract. In *Correspondentia: Gedichten lezen met gedichten* (2006), the Dutch literary critic Odile Heynders proposes a new method of interpreting poetry, which she labels "corresponding reading." Heynders applies this method to modern poetry. Her reading strategy offers also new perspectives for literature in other periods. As this article shows, a 'correspondence'-based approach to P.C. Hooft's sonnet "Waer 't dat Juppijn..." offers new insights in the psychological dimensions of the oeuvre of this 17th century Dutch poet.

Keywords: Heynders; literary theory; Dutch; Renaissance; Neo-Latin; Hooft

1. Het 'corresponderende lezen' als uitnodiging

Zoals onderzoek naar intertekstualiteit in de afgelopen decennia heeft laten zien, staan literaire teksten niet op zichzelf, maar wordt hun vorm en inhoud mede bepaald door andere, verwante teksten. Dat geldt ook voor de betekenis, die de lezer aan deze teksten toekent. Deze wordt in belangrijke mate bepaald door het tekstuele referentiekader, waarin de lezer de nieuwe tekst situeert. Dit gegeven vormt de basis voor het 'corresponderende lezen' – een methode van literaire analyse die ontwikkeld is door de literatuurhistorica Odile Heynders. Ze begint met de vraag "Wat is poëzie?" Haar antwoord: "een gedicht is een literaire tekst,